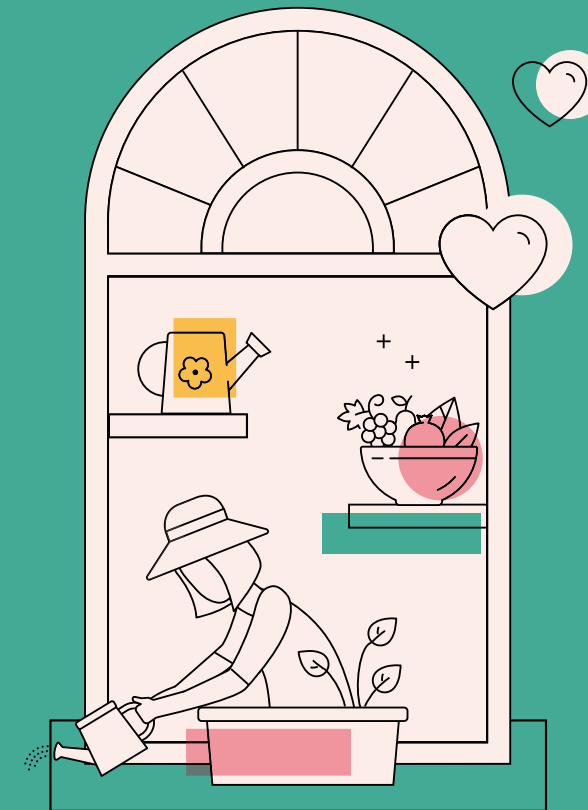

סדר פ"ו בשבט שמח

"אֶרֶץ חֹטָה וְשֹׁעֶרָה, וְגִפֶּן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן; אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן, וְדָבָשׁ" (דברים ח, ח)

עצירה והתבוננות

ראש השנה לאילן

2. גפן

נמזוג, נברך ונשתה על פרי הגפן, כוס ראשונה ובה יין לבן המסמלת את החורף במלוא עוזו וכוחו. נשתה לכבודם של מעצבי הכל בכל הדורות: חכמי המשנה והתלמוד, פייטני ארץ ישראל, מקובלי צפת והחלוצים, רבני דורנו והוגיו. דורות רבים שהעניקו לחג את מנהגיו, פיוטיו ותפילותיו.

3. חיטה ושעורה

אם 'מוציא לחם מן הארץ' - נטול ידינו ונברך, ואם 'מזונות' לפנינו - נברך ברכתם ונגביה: זה לחם השמחה, שאכלו אבותינו בארצות קיבצם ממזרח וממערב מצפון ומים. כל מי שרעב יבוא ויאכל כל מי שצמא יבוא וילמד השנה כאן, וגם לשנה הבאה כאן בארץ ישראל בני חורין.

4. כוס יין שנייה

כוס יין שרובה לבן ומיעוטה אדום, המסמלת את פריחת ניצני האביב הראשונים בעיצומו של החורף הקר.

1. עורכים שולחן חג

"יביאו שבעה מינים אשר נשתבחה בהם הארץ הקדושה... וקודם אכילת כל דבר, לומדים לימוד השייך לו, ומברכים על כל אחד ואחד ברכתו הראוי לו, בשפה ברורה ובנעימה." (רבי חיים חורי, פרי עץ הדר, מבוא)

10. תאנה

פרי עולם הבריאה שאין בו קליפה כלל ונאכל בשלמותו, ללא הפסד ובזבז. נזכור את מימד הרוח באדם ובטבע, ממד שגם אם נסתר מעינינו, הוא המניע את מעגלי הבריאה.

9. כוס יין רביעית

כוס יין רביעית שכולה אדום, המסמלת את האביב בהדרו. נשתה לכבוד הנטיעות ותיקון עולם!

8. תמר ודבש

פרי עולם היצירה, נאכל חיצוניותו ללא גלעינו, מקור החיים של הפרי והאחראי ליצירתו. סגולתו רפואה ובריאות. מה נבקש? שנזכה להוציא מתוכנו את כל הדברים שאין בהם צורך: יהי רצון שיישאר רק הפרי הטעים ונדע להיפרד מהרגלים מיותרים שהשתרשו בחיינו.

7. זית

"אמר רב נחמן בר יצחק: למה נמשלו דברי תורה כעץ... מה עץ קטן מדליק את הגדול, אף תלמידי חכמים, קטנים מחדדים את הגדולים. וזה שאמר רבי חנינא: הרבה למדתי מרבתי ומחבירי יותר מרבתי, ומתלמידי יותר מכולם." (תלמוד בבלי מסכת תענית, דף ז, ע"א)

6. כוס יין נוספת

כוס יין שרובה אדום ומיעוטה לבן, המסמלת את חלקנו למול איתני הטבע

5. רימון

רימון - פרי עולם העשייה, עולם החומר, אשר נדרש בהגנה חיצונית מרובה, אשר תוכו נאכל וקליפתו נזרקת. נזכור כי גם במציאות היומיומית והשגרתית, ניתן למצוא ניצוצות הרוח. נברך על פרי העץ ונאכל.

למדני אלוהי (לאה גולדברג):
"למדני אלוהי // ברך והתפלל
על סוד עלה קמל // על נוגה פרי בשל
על החירות הזאת // לנשום לחוש לראות
לדעת לייחל להיכשל..."

אחריות

עולם הבריאה מה נבחר לעשות השנה כדי להיטב עם הטבע ועם הסביבה?

התחדשות

עולם היצירה מה חשוב לנו בשכנות? כיצד נוכל לממשו?

הכרת הטוב

עולם העשייה על מה אנחנו מודים בחיינו?

*מקורות אלו נאספו ממגוון סידורי פו בשבט ובהם של 'כל ישראל חברים' ו'טבע עברי' ועל כך תודתינו.

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

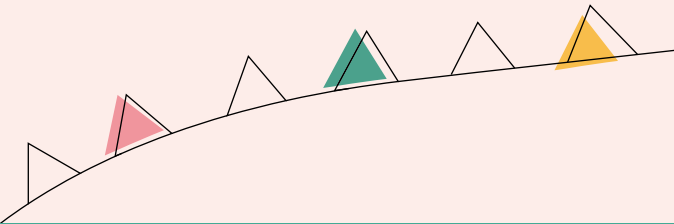
למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא

למלא, למלא

-

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

-

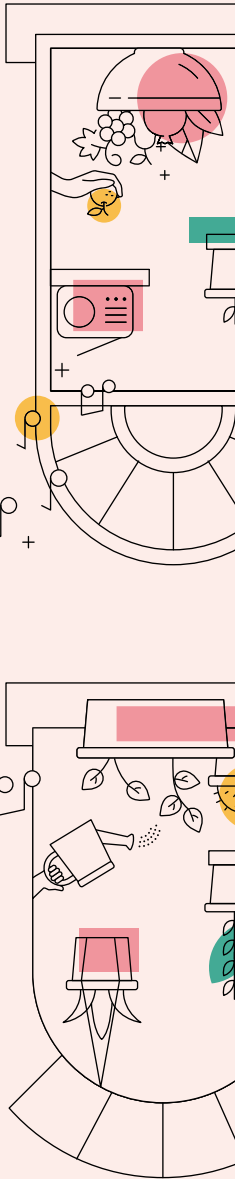
למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא
 למלא, למלא

למלא, למלא

ט"ו בשבט בבניין

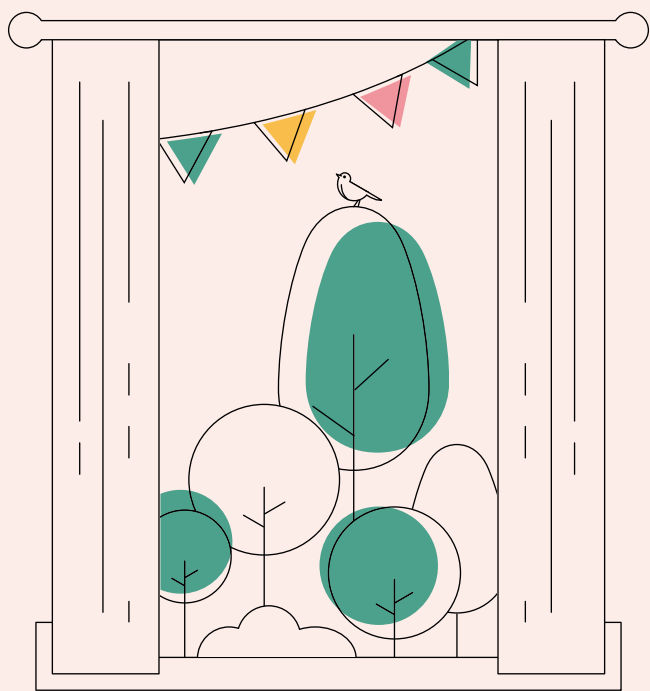
שכנות ושכנים יקרים!

ט"ו בשבט הוא זמן לחגוג את היש, להודות ולברך עליו. לכבוד הרגעים המיוחדים הללו וההזדמנות הטמונה בהם אנחנו מזמינים אתכם ליצור מפגש בבניין, מפגש של "מסיבת תה", או בשמו המלא - "מסיבת תה בשבט"

ט"ו בשבט מייצג זמן של עצירה והתבוננות, זמן של הקשבה לקצב של הטבע העוטף אותנו, וגם הזמנה להקשיב לקצב הפנימי שלנו ולברכות העוטפות אותנו ולעיתים נתפסות כמובנות מאליהן.

"השמים, ההרים, הסלעים, הצמחים, הים, הרוח, העננים, הלילה וכו', אינם באים לחנך - וכמה הם מחנכים! וכמה היו מחנכים, לוי ידע האדם לבקש תורה מפיהם; יותר נכון, לבקש תורת עצמו על פיהם."

א.ד. גורדון

חלון זרוע

ערפלי הערב נסעים, רזים אור הרחוק זרוע ומה ינבט בהם - רועד כפלא - פתיחה פושק אצבעות

נעמה שקד מתוך "נחשת ונהר", תשע"ג

ראה אור התורמוס שמח - עולה וגדל ופורש אצבעיו לרוחה, חלון החרף פתוח לרוחות, לקול המון הגשם לשקיקה של עיר לילית הנפש הקטנה קלונכית קנחת על האדון לפתח השמים הגדולים

